

DECYZJA KOMISJI**z dnia 22 czerwca 2005 r.****w sprawie środków przyznanych przez Włochy na rzecz zawodowych klubów sportowych (*Decreto salva calcio*)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1794)

(jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(TEKST MAJĄCY ZNACZENIE DLA EOG)

(2006/898/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami ⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. POSTĘPOWANIE

- (1) Komisja dowiedziała się z prasy, że przekształcając dekret z mocą ustawy nr 282 z dnia 24 grudnia 2002 w ustawę, włoskie władze przyjęły przepisy dotyczące zasad rachunkowości w zawodowych klubach sportowych. W piśmie D/51643 z dnia 12 marca 2003 r. Komisja zwróciła się o informacje w sprawie przedmiotowego środka. W piśmie nr 5243 z dnia 22 kwietnia 2003 r. władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o przedłużenie terminu składania informacji do dnia 14 maja. Komisja nie otrzymała żadnej odpowiedzi w ustalonym terminie, w związku z czym wystosowała pismem z dnia 22 maja 2003 r. ponaglenie, w którym przypominała, że zgodnie z art. 88 ust. 3 traktatu WE środek pomocy nie może zostać wprowadzony w życie, dopóki Komisja nie wyrazi swojego stanowiska w jego sprawie. Odpowiedź władz włoskich wpłynęła dnia 26 czerwca 2003 r.
- (2) W piśmie z dnia 11 listopada 2003 r. Komisja poinformowała Włochy o swojej decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu w odniesieniu do wspomnianego środka pomocy.
- (3) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowego środka.

- (4) Komisja otrzymała stosowne uwagi od włoskich władz w piśmie z dnia 13 lutego 2004 r. oraz od zainteresowanych stron trzecich w pismach z dnia 19 stycznia 2004 r. oraz 16 lutego 2004 r. W piśmie D/51415 z dnia 25 lutego 2004 r. Komisja przekazała Włochom uwagi stron trzecich, stwarzając tym samym możliwość ich skomentowania.
- (5) W piśmie nr 08/RB/04 z dnia 10 marca 2004 r. włoskie władze zobowiązały się zmienić przedmiotowe przepisy w celu wykluczenia wszelkich skutków podatkowych. Ze względu na planowane zapewnienie zgodności przepisów z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi w dziedzinie konkurencji oraz z uwagi na fakt, że przepisy te nie mają bezpośrednich skutków dla pomocy państwa, Komisja wstrzymała postępowanie do czasu faktycznej zmiany omawianych przepisów.
- (6) W piśmie nr 13346 z dnia 11 listopada 2004 r. włoskie władze przedstawiły Komisji treść zmienionej ustawy „*Legge Comunitaria 2004*”, nad którą debatuje włoski parlament. Zapowiadane zmiany zostały ostatecznie wprowadzone na mocy art. 28 ustawy nr 62 z dnia 18 kwietnia 2005 r. „*Przepisy mające na celu wywiązanie się ze zobowiązań wynikających z członkostwa Włoch we Wspólnocie Europejskiej*” (*Legge n. 62 – „Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee. Legge comunitaria 2004”*), zwana dalej ustawą 62/2005) ⁽³⁾.

II. OPIS ŚRODKA POMOCY

- (7) Środek wprowadzony na mocy art. 3 ust. 1a dekretu z mocą ustawy nr 282 z dnia 24 grudnia 2002 r. ustanawiającego nadzwyczajne przepisy dotyczące zgodności z przepisami wspólnotowymi i podatkowymi oraz poboru i procedur rachunkowości, który został przekształcony w ustawę nr 27 z dnia 21 lutego 2003 r. (zwaną dalej ustawą 27/2003), ma zastosowanie do klubów sportowych objętych ustawą nr 91 z dnia 23 marca 1981 r. (zwaną dalej ustawą 91/1981).

⁽¹⁾ Dz.U. C 308 z 18.12.2003, str. 9.

⁽²⁾ Patrz przypis 1.

⁽³⁾ Opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Włoch* nr 96 z dnia 27 kwietnia 2005 r. (*Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana n. 96 del 27 aprile 2005*), suplement nr 76.

- (8) Przedmiotowy środek, o którym mowa w art. 18a ust. 1 ustawy 91/1981, zmienionej ustawą 27/2003, umożliwia zawodowym klubom sportowym ujęcie w odrębnej pozycji w pierwszym bilansie po dniu wejścia ustawy w życie „kwotę strat z tytułu utraty wartości wieloletnich praw do korzystania z usług zawodowych sportowców, ustalonej na podstawie wyceny biegłego eksperta”. Za zgodą izby biegłych rewidentów pozycja ta może zostać ujęta w bilansie po stronie aktywów jako amortyzowane koszty wieloletnie.
- (9) Artykuł 18a ust. 2 ustawy 91/1981, zmienionej ustawą 27/2003, stanowi, że: „spółki korzystające z możliwości, o której mowa w ust. 1, zobowiązane są – do celów związanych z prawem cywilnym oraz do celów podatkowych – amortyzować utratę wartości w dziesięciu rocznych ratach o równej wysokości”.
- (10) W celu ustalenia, czy środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE, Komisja musi stwierdzić, czy: i) przedmiotowy środek sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, zapewniając korzyści gospodarcze; ii) czy korzyści te mają charakter selektywny i tym samym zakłócają konkurencję lub grożą zakłóceniem konkurencji; iii) czy środek wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz iv) czy został przyznany przy użyciu zasobów państwowych.
- (11) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu Komisja stwierdziła między innymi, że:
- kluby sportowe będące beneficjentami środka pomocy prowadzą działalność gospodarczą i muszą w związku z tym zostać uznane za przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 87 ust. 1. Środek umożliwiałby klubom kompensowanie przez dłuższy czas strat poniesionych w przeszłości przyszłymi zyskami: możliwość przedłużenia okresu, w którym możliwe byłoby odliczenie strat, stanowiłaby korzyść gospodarczą;
  - środek ma charakter selektywny, ponieważ skierowany jest wyłącznie do klubów sportowych objętych ustawą nr 91 z dnia 23 marca 1981 r. i stanowi w związku z tym pomoc sektorową;
  - zawodowe kluby sportowe prowadzą różnego rodzaju działalność gospodarczą. Co najmniej niektóre z nich prowadzą część działalności na rynkach międzynarodowych. Ponieważ na rynkach tych obecne są także kluby sportowe i inne podmioty gospodarcze z innych państw członkowskich, przedmiotowy środek może mieć wpływ na wewnątrzspółnotową wymianę handlową;
  - środek wymagałby użycia zasobów państwowych, gdyż powodowałby utratę dochodów podatkowych.
- Jak już wskazano, środek umożliwiałby klubom sportowym przenoszenie strat stanowiących koszt uzyskania przychodu przez okres dłuższy niż dopuszczają obecnie obowiązujące przepisy, zapewniając przy tym możliwość zmniejszenia stawek amortyzacyjnych w pierwszych latach. Dając klubom sportowym możliwość wyboru między dwoma alternatywnymi metodami opodatkowania, państwo umożliwiałoby tym podatnikom wybór najbardziej korzystnej dla nich metody, zrzekając się tym samym części dochodów podatkowych.
- (12) W świetle powyższej skróconej analizy wydaje się, że środek zawiera wszystkie elementy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu.
- (13) Ponadto z powodów określonych w pkt 22-29 decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego nie stwierdzono okoliczności, na podstawie których można by stwierdzić, że pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

III. OCENA ŚRODKA POMOCY

- (14) Artykuł 28 ustawy 62/2005 zmienił art. 18a ust. 2 ustawy 91/1981, o którym mowa w pkt 9. Wyrażenie „dla celów związanych z prawem cywilnym oraz dla celów podatkowych” w ustawie 62/2005 zastąpiono wyrażeniem „wyłącznie dla celów związanych z prawem cywilnym”.
- (15) Zmiana ta wyklucza możliwość wykorzystania dla celów podatkowych różnych metod rachunkowości określonych w ustawie 91/1981, zmienionej ustawą 27/2003, dopuszczającej taką opcję. W związku z powyższym kluby sportowe nie mogą już przedłużać okresu, przez który mogą odliczać ewentualne straty dla celów podatkowych.
- (16) Ustawa 91/1981, zmieniona ustawą 27/2003, w dalszym ciągu zapewnia korzyści klubom sportowym ze względu na korzystne podejście księgowe, jednak w nowym brzmieniu nie zapewnia już żadnych korzyści podatkowych. Ponadto ponieważ wcześniej dostępne korzyści podatkowe mogłyby zostać zrealizowane wyłącznie w przyszłości⁽⁴⁾, środek nie zapewniał korzyści podatkowych w okresie obowiązywania zmienionych przepisów.
- (17) Środek nie powoduje już utraty dochodów podatkowych, a zatem nie wymaga użycia zasobów państwowych. W związku z powyższym wyeliminowana została jedna z podstawowych przesłanek świadczących o istnieniu pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu. Komisja uznała zatem, że w związku ze zmianami wprowadzonymi do ustawy 62/2005 („Legge Comunitaria 2004”) środek nie stanowi pomocy państwa.
- (18) W związku z powyższym dokładana analiza uwag władz włoskich i stron trzecich nie jest konieczna.

⁽⁴⁾ Tzn. po standardowym okresie 5 lat przewidzianym na przenoszenie strat na kolejne lata.

IV. **WNIOSKI***Artykuł 2*

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Niniejsza decyzja skierowana jest do Włoch.

Artykuł 1

Sporządzono w Brukseli, dnia 22.06.2005.

Środek na rzecz zawodowych klubów sportowych, wprowadzony przez Włochy na mocy ustawy nr 27 z dnia 21 lutego 2003 r., zmienionej ustawą nr 62 z dnia 18 kwietnia 2005 r., nie stanowi pomocy państwa.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji